

1978

ffp

fram for partiet

juni

LEDER:

VIKTIG MELDING TIL ALLE MEDLEMMER I OSLO FRA DS; Om noen feil i Oslo DS og forberedelsene til et nytt årsmøte.

SITUASJONEN ER BRA FOR PARTIET VÅRT.

Den objektive situasjonen i klasse - kampen er gunstig. Opposisjonen mot regjeringas og kapitalens krisepolitikk vokser stadig. I Oslo er det mange aksjoner, og det oppstår splittelser mellom DNA/LO-toppen og lokale faglige tillitsmenn og DNA-medlemmer. SV er omtrent utradert i industrien her i byen, mens vår innflytelse øker. Svært mange SV-medlemmer har endra syn på Sovjet på grunnlag av krigen på Afrikas Horn. Dette isolerer "NKP" og tvinger også SV-ledelsen til å legge linja en del om for å prøve å hindre at mange SV-sympatisører går over til oss.

Partiet vårt har vokst i størrelse i Oslo i det siste året, vi høster erfaringer og her der oss i mange forskjellige kamper. Dette er bare noen eksempler - alt i alt kan vi si at partiet har mulighet til å oppnå mye på kort tid.

NOEN VANSKER I PARTIARBEIDET.

Samtidig er det slik at vi har en del problemer som hindrer oss i å utnytte denne gunstige situasjonen fullt ut: I forhold til f.eks. i industrien står SV uforholdsmessig sterkt på universitetet og de høyere skolene, noe som blant annet er et resultat av at vi har gjort feil og gått tilbake i studentkretser.

Partiet sliter med sektariske feil, som blant annet viser seg ved at mens massene liker KK, klarer ikke vi å få den fram til dem. Flere problemer av denne typen kan vi nevne.

SÆRLIGE FEIL I OSLO DS.

I Oslo har vi også andre særskilte problemer: DS jobber uten skikkelige planer, arbeidet skjer i rykk og napp til stor skade for avdelingenes arbeid. Det er problemer i kommunikasjonen mellom DS og laga, svar på kritikk og henvendelser ute blir for ofte. Avdelingene og mange kamerater på særskilte områder får ikke rettledning som svarer til situasjonen. Hverken Oslo som helhet eller laga i byen klarer å realisere de mulighetene som virkelig finns.

KRITISK KRITIKK FRA MEDLEMMENE.

Denne situasjonen har skapt berettigta misnøye, kritikk og bekymring. Vi vil der for sjølkritisk slå fast at DS i 3/4 år politisk og organisatorisk ikke har vært på høyde med den objektive situasjon og avdelingene krever. Det er nødvendig å lage planer, fostre partimedlemmene og

Nytt årsmøte skal korrigere feila.

kvitte seg med byråkrati.

Vi må forandre disse forholda ved å lage langsiktige og grundige planer både for laga og DS. Vi må starte fostring av fostring av kameratene både i DS, i avdelingsstyrene og andre. Vi må kvitte oss med byråkratiet som planløsheten blant annet fører til. Vi må omorganisere byen i tråd med vedtektenes punkt om underdistrikter. Vi må drive kritikk og sjølkritikk.

Dette er områder vi nå går i gang med.

NYTT ÅRSMØTE SKAL KORRIGERE FEILA.

Vi skriver denne meldinga fordi mange kamerater har kritisert mange feil og mange vansker i arbeidet vårt. Vi ønsker med dette å gjøre alle partimedlemmene kjent med at vi får slik kritikk og at vi tar alvorlig på den og er enige i den. Vi ber fortsatt om lagas hjelp og kritikk for å rette opp feila. Vi starter nå en bevegelse som skal korrigere arbeidet vårt, mot et nytt årsmøte, som skal gjøre de nødvendige organisatoriske endringer og velge et styrka DS.

Kamerater. Situasjonen er sjeldent gunstig. Partiorganisasjonen har store og rike erfaringer. Nå er det problemer, men vi er sikre på at vi ved å se kritisk på arbeidet vårt er i stand til å endre dette.

DS

Oslo - partiet må omorganiseres!

Tida er mer enn moden for å omorganisere hele partiet i Oslo. Byen blir deles i geografiske områder. Det må opprettes underdistriktsstyrer som har til oppgave å lede alle partiavdelingene og all partivirkosomhet i de forskjellige bydelene.

HVORFOR MÅ VI OMORGANISERE?

I løpet av få år har partiet vokst sånn at antallet medlemmer og grunnorganisasjoner er mangedobla. Vi har som mål å fortsette veksten og bygge et stort antall nye avdelinger. DS klarer ikke å lede alle disse avdelingene og alle kameratene som jobber på svært mange ulike frontavsnitt.

Sjøl sagt kan DS forbedre arbeidet sitt, og DS både kan og skal rette på feil i ledelsen av Oslo. Men likevel er det umulig å sikre konkret veiledning til alle avdelinger og alle kamerater som trenger veiledning fra DS ut over det de kan få fra laga. Hva om vi prøver å løse dette problemet uten å lage et nytt nivå av underdistriktsstyrer? Det måtte nødvendigvis bety å bygge opp et oppsvulmet partiadministrativt rundt DS. Det ville bare styrke problemet med at kader blir trukket vekk fra arbeid i grunnorganisasjonene.

UNDERDISTRIKTER ER SVARET.

Den eneste riktige måten å møte framgangen og veksten i organisasjonen på er å opprette nye ledende organer. Vi må velge underdistriktsstyrer (UDS) i samsvar med den demokratiske sentralismens prinsipper. Et UDS vil være underordna DS og overordna grunnorganisasjonene. Ellers vil det ha samme mandat som et vanlig distriktstyre etter vedtektene. (Se vedtektenes ka.V: § 12 og §13, og ellers vedtektenes tredje kap., §5, §7 og §8).

Denne formen for organisering er ikke noe nytt i den kommunistiske bevegelsen. Det er i samsvar med KOMINTERNs retningslinjer for oppbygging av kommunistpartier fra 20-åra. Kinas kommunistiske parti organiserer på denne måten med svært mange nivåer mellom sentralkomiteen og grunnorganisasjonene.

VI HAR MANGLA EN PLAN FOR ORGANISERINGA AV DISTRIKTET.

Spørsmålet om hvor mange nivåer det skal være i partiorganisasjonen må sjøl sagt avgjøres av objektive faktorer som er forskjellige ulike steder (bl.a. befolkningens størrelse) og av partiets egen styrke. I en liten by, på en liten fabrikk eller i et skip i rom sjø trengs bare et lag. I en by som sjanghai med 10 millioner mennesker trengs mange nivåer.

For å finne ut hva som er riktig må kommunistene analysere denne konkrete situasjonen og så planlegge oppbygginga av partiet ut fra det - enten de nå finner ut at de skal ha et, tre eller mange nivåer i partiorganiseringa. Men i Oslo har vi ikke gjort noen sånn analyse før i det siste, og vi har mangla en sånn plan. Den må vi lage og gjennomføre nå.

UDS'ER VIL KUNNE GI BEDRE HJÆLP TIL LAGA.

Vi mener at i mange viktige spørsmål er partiavdelingene det avgjørende organisasjonsleddet i hele partiet, fordi det er de som forbinder partiets politikk med massenes liv og setter partilinja ut i livet. Men forutsetninga for at partiavdelingene skal kunne spille denne rollen er at arbeidet blir lagt til rette for dem av ledende partiorganer.

Dersom de ledende organa leder alt for mange avdelinger, blir avdelingene og de ledende organa skilt fra hverandre. Laga blir overlatt til seg sjøl eller de får oppgaver som ikke svarer til hva de kan og trenger. Ledende organer klarer ikke å få oversikt over utviklinga. Feil får utvikle seg. Situasjonen i partiet blir prega av anarki og byråkrati. Dette er det motsatte av demokratisk sentralisme.

UDS'er vil har et mer begrensa antall lag og et mindre område å lede. De kan lære å kjenne det skikkelig. De kan stå i nær kontakt med avdelingene, kjenne

deres problemer og muligheter, oppsummere deres erfaringer og lære av dem. Og de vil ha mulighet til å reagere raskt når det trengs.

BEDRE VEILEDNING TIL KAMERATER MED ULIKE OPPGAVER.

I nesten alle avdelinger er det nå en eller flere kamerater som jobber med KK, andre kanskje med faglig arbeid, ungdom, kvinnekampen, bolig osv. Disse kameratene trenger oppsummeringer og rettleiing i arbeidet. De har et sterkt ønske om å få diskutere med andre kameratersom jobber med det samme for å utveksle erfaringer.

I hele Oslo-distriktet er det nå nesten umulig å gjøre sånt fordi partiet er så stort. Men et UDS som arbeider på et mindre område, kan samle f.eks. folk fra alle boligkampene i området til felles diskusjoner og skoling. Dermed kan vi utvikle partiets politikk bedre, styrke kaderen og bedre det lokale arbeidet. På den måten kan vi komme vekk fra situasjonen sånn som den er nå: hver enkelt sliter på sin plass, overlatt til seg sjøl og uten å få hjelp av noen.

KAN VI OPPNÅ DET SAMME UTEN UDS'er?

Noen kamerater trur vi kan oppnå det samme uten et nytt nivå i Oslo-partiet mellom DS og grunnorganisasjonene. De mener at problemene nå skyldes politiske feil - byråkratisme. De mener at å opprette et nytt nivå bare er et organisatorisk tiltak, og at politiske problemer ikke løses med organisatoriske tiltak.

Det er riktig at Oslo-partiet lider av politiske feil, bl.a. byråkratsjuke. For å rette opp dette må vi kjempe mot feilaktige ideer, både hos noen kadre og i noen organer og hos flertallet av medlemmer i Oslo-partiet.

Men det er feil å tru at byråkratisme bare er ideologi, ideer. Byråkrati er også feilaktig organisasjon. Bl. a. oppsvu. ma, unødvendige og feilorganiserte utvalg, feil arbeidsoppgaver, feilaktige og tungvinte kommunikasjoner, andre steder mangel på nødvendige ledelser, mangel på forbindelser, mangel på ansvar osv. Derfor kan byråkratiet aldri bekjempes bare ved å endre ideer inni hode på folk. Det er også nødvendig å rette på de organisatoriske feila og ta tiltak sånn at organisasjonen svarer til oppgavene.

ORGANISASJONSFEIL KAN HINDRE HELE ORGANISASJONENS UTVIKLING.

Noen ganger kan organisatoriske feil være flaskehalsen som hindrer all annen utvikling i partiet. Ta f.eks. en situasjon med sosialimperialistisk okkupasjon. Om partiets sikkerhet da ikke er god nok om f.eks. kommunikasjonene er organisert sånn at de er lette å oppdage, da kan det føre til at hele partiet blir ødelagt.

Et annet eksempel: tidlig i 70-åra slo ml-rørsla fast at det var nødvendig å konsentrere kreftene om å bygge en rygggrad for partiet i proletariatet i stor industrien. Men ml-rørsla var ikke organisert ut fra arbeidsplass. For å bygge ut i industrien var det sjølsagt nødvendig å endre ideene til kameratene. Men det hjalp ikke dersom vi ikke også omorganiserte sånn at vi fikk avdelinger i industrien. I en periode blei sånn omorganisering nøkkelspørsmålet.

Omorganiseringa i Oslo nå kan ikke erstatte kamp mot ideologiske avvik. Byråkratiet må bekjempes gjennom både organisatoriske og ideologiske tiltak. Men den organisatoriske feilen - at vi mangler et nødvendig mellomplan av UDS-er - bidrar nå til å styrke de byråkratiske feila i tenkinga til kameratene.

Fortsetter neste side

SUBJEKTIVISTISKE FEIL I LEDELSEN AV OSLO

I ledelsen av Oslo finns det viktige politiske og organisatoriske feil. Samtidig har partiet vokst, og partiorganisasjonen i byen er allment prega av framgang. Feila i ledelsen av Oslo skyldes ikke denne framgangen. Men motsigelsene skjerpa av framgangen, fordi hele distriktet blir vanskeligere å lede ut fra feilaktige prinsipper når det blir større.

Avviket i ledelsen av Oslo er prega av subjektivismen. DS har nøydt seg med å formidle den sentrale linja videre nedover og diskutert de store politiske spørsmåla. DS har ikke drivi systematisk og omfattende studier av klassekreftene i Oslo, de forskjellige politiske partienes og kreftenes stilling osv. I oktober 1976 blei det tatt et initiativ for undersøkelser av arbeidsplassene, og mange kamerater og avdelingsstyrer gjorde et godt arbeid. Dette blei først gjennomgått i mai 1978. Beretningene fra avdelingsstyrene blir ikke systematisk studert. Det blir tatt for lett på rapporter og direktiver. Alt dette betyr å ta for lett på all kunnskapen som ligger

i organisasjonen og ikke ha en vitenskapelig holdning til ledelsen av Oslo. Oslo må ledes gjennom å forene de allmenne partilinjene med de særskilte forholda i byen, og det krever en riktig holdning til å lære, til undersøkelser og kunnskap. Dette kan også sammenfattes sånn: Det trengs ei riktig masselinje.

Ser vi UDS-ene som byråkratiske ledd for formidling av ei allmenn linje og ikke noe mer, så vil også det å lage et UDS-nivå bli "ei teknisk løsning." Men dersom vi mener at oppgava både for UDS-ene og DS-Oslo er å utvikle seg til kampledelser som gjør undersøkelser og leder byen gjennom å skaffe seg grundig kjennskap til laga og til massenes liv, så vil vi også få UDS-er som reduserer byråkratiet i Oslo. UDS-ene vil bli organer som konsentrerer kunnskap og erfaringer og sender det videre oppover og nedover. DS vil også kunne konsentrere seg om å lede hele byen og sjøl gjøre grundige undersøkelser. På denne måten vil det bli skapt en situasjon som er gunstig for å kjempe mot subjektivismen og utvikle masselinja i ledelsen av Oslo. Sånn kan endring av organisasjonen også skape et bedre grunnlag for å kjempe ned gærne ideer i partiet.

DS

Hvert år viser det seg at en stor del av rekrutteringa til partiet skjer etter sommerleirene. Dette gjaldt ikke minst etter fjorårets sommerleire. Kamerater som har gått på sirkel og jobba sammen med oss i lang tid, drar på leir og tar der skrittet til partimedlem. Bl.a. derfor er det viktig å få med mange på leir.

Men: Vi skal ikke mobilisere mange på leir bare for å rekruttere etterpå, like viktige er det å trekke med folk til politiske diskusjoner og sosialt samvær som bringer dem nærmere partiets standpunkt, sjøl om de ikke blir medlemmer. I år vil vi be dere særlig være oppmerksom på venner, arbeidskamerater osv. som politisk står mellom oss og SV. I løpet av det siste året har svært mange kamerater vært i kontakt med slike. Vi bør særlig tenke på å be disse med på leir, fordi vi er sikre på at leirene vil bringe dem nærmere oss. Dra på leir sammen med dem - hvis mulig.

Selg og les det bra sommerleirheftet som nettopp har kommet!

DS

21. AUGUST

1968 — 1978

Natta til 21. august 1968 rykka militære tropper fra fem Warszawapakt-land, Sovjet, Polen, Bulgaria, Øst-Tyskland og Ungarn inn i Tsjekkoslovakia og besatte landet på ordre fra Sovjet-lederne.

Første angrepsbølgen besto nesten av 200.000 soldater, i løpet av ei ukes tid var det 650.000 okkupasjonssoldater på Tsjekkoslovakisk jord. Sovjet-lederne overtok den militære og politiske kontrollen og innsatte et Quislingregime slik Hitler gjorde det i Norge i 1940.

Fortsatt er Tsjekkoslovakia okkupert. Mellom 40.000 og 80.000 sovjetiske soldater står som militær garantist for det Bresjnevinnsatte Husak-regimet i Tsjekkoslovakia.

21. august 1968 blei for mange det historiske eksempelet på at den tidligere arbeiderstaten Sovjet hadde skifta farge til et diktatur av fascistisk type.. som Mao slo fast i 1964: "...et diktatur av storborgerskapet, et diktatur av den tyske fascistiske typen, et diktatur av Hitler-typen."

I løpet av disse ti åra Tsjekkoslovakia har vært okkupert, har vi sett stadig flere eksempler på hvordan Sovjet med terror og vold legger land under seg og kjemper mot USA om verdenshegemoni. - I de øvrige Warszawapaktlanda driver Sovjet økonomisk utplyndring og politisk undertrykking i ly av egne militære tropper og lojale marionetteregimer med godt utbygde ~~politistyrker~~ politistyrker. - All opposisjon mot denne aggressive politikken slås ned med harde midler. Demonstrasjoner blir møtt med terror og drap, ~~aggressivt opprør~~ slik det skjedde med arbeideroppstandene i de polske byene i 1970 og -76.

Vi beklager den dårlige trykken på denne artikkelen. Artikkelen kom inn seint og av trykketekniske grunner fikk vi ikke skrivi den omiggen. Vi oppfordrer allikevel kameratene til å lese den da den er politisk meget viktig.

- På Afrikas horn fører Sovjet en åpen kolonikrig. Ved hjelp av cubanske leiesoldater har de den reelle makta i Angola og Etiopia, og de søker innpass i andre land på det afrikanske kontinentet.

- I Vietnam har de pressa fram krig mot det sosialistiske Kampuchea, og nå nylig massefordrivning av kinesiske minoriteter.

Sovjet står i dag fram som den fremste eksportør av fascisme og krig mot verdens folk, og den rolla USA tidligere hadde er det Sovjet som ~~nu~~ spiller nå.

Vi mener det er to supermakter som slåss om verdensherredømme, Sovjet og USA. Vi fordømmer ~~den~~ ^{fra} aggressjonen ~~den~~ begge, og vi slåss mot begge supermaktene. Men Sovjet er den farligste, den mest aggressive og den mest sannsynlige utløseren av en ny verdenskrig. USAs krigføring mot Vietnam, Kampuchea og Laos blei møtt med avsky over hele verden, også her i Norge, hvor vi gikk i snissen for å reise kampen mot USA-imperialismen, og for solidaritet med frigjøringsbevegelsene. Det er en oppfølging av denne korrekte handlinga når vi nå oppfordrer til økt motstand mot Sovjets aggressive handlinger, det er i

tråd med verden ~~akkurat~~ slik den er i dag. Det betyr ikke at vi har lagt ned kampen mot USA. Vi slåss mot begge supermaktene. SV-ledelsen påstår at vi vil enhet med USA, at vi har lagt ned kampen mot USA-imperialismen. Dette er løgn. Hvorfor denne løgnen? SV-ledelsen har aldri reist kampen mot Sovjet. De hevder at Sovjet spiller en progressiv rolle i Afrika, men at krigen på Afrikas horn inneholder feil fra Sovjets side. For dem er de cubanske soldatene progressive i Angola, men straks de tar flyet til Britrea blir det problematisk og vanskelig. Når de sprer løgner om oss er det for å skjule at de støtter Sovjet, at de er mot å reise kampen mot sosial-imperialismen.

I 1968 gikk vi i demonstrasjonstog mot Sovjets okkupasjon av Tsjekkoslovakia med bl. a. parola "sosialisme ja - revisjonisme nei". De som nå sitter i SV-ledelsen og prøver å framstå som anti-imperialister gikk i borgertog med røde flagg overmalt med hakekors. På samme tida reiste vi parola om ~~statistikk~~ PNL i Vietnam, mot USA-imperialismen. De sa "fred i Vietnam nå". Hva slags "fred"?

HVORFOR DEMONSTRERER VI 21. AUGUST?

Tsjekkoslovakia er et kapitalistisk land i den 2. verden, okkupert av den ene supermakta. Tsjekkoslovakia står i ei mellomstilling i verden, slik som Norge, med den forskjellen at Norge ikke er under jernhælen til en av supermaktene. Det er vår proletarisk internasjonalistiske

plikt å støtte det underkua tsjekkoslovakiske folket. Den kampen de fører for nasjonal sjølstendighet er rettferdig, okkupasjonen er urettferdig.

Vår støtte er også et bidrag til å svekke den sovjetiske imperialismen.

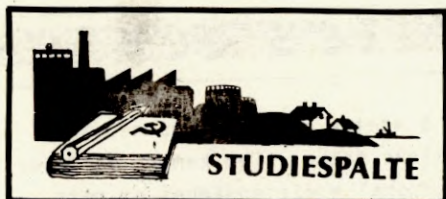
De to supermaktene kjemper om verdensherredømme. Kampen mellom dem vil uungåelig føre til verdenskrig. I dag fører Sovjet krig i Afrika for å skaffe seg ~~hæser~~ framskutte posisjoner foran krigen. Norge vil bli trukket inn i den. Tsjekkoslovakias stilling i dag oli Norges i morra. Det er ikke utenkelig at vi får besøk av de samme troppene som marsjerte inn i Praha i august i 68.

21. august er ikke bare spørsmålet om å markere solidariteten med det tsjekkoslovakiske folket. Det er også spørsmålet om å forberede det som kommer, å samle folket ~~i Norge~~ i dag mot en mulig hærsetting av landet vårt i framtida. Men vi har en taktikk for å gjøre dette. Det ville være eventyrpolitikk å lage demonstrasjoner i dag mot framtidig okkupasjon. Det ville isolere oss fra de vi ønsker å ha med oss i en folkekrig mot okkupanttyrker og quislinger. Derfor retter vi søkelyset på de sakene som nå kan samle oss.

forts.

s. 16

STUDIESPALTA - JUNI-78:

TEST DEG SJØL I Å DRIVE POLEMIKK

Neafor følger et utdrag fra Sosialistisk Opplysningsforbunds hefte "Oppgjør med AKP" (intet mindre) redigert av formann en i SU Erik Solheim. Utdraget er hentet fra heftets angrep på 3.verden-teorien. Affer?

Argumentene som slenges fram fortjener svar. Ta blyanten fatt, strek under, undersøk om Solheim og Co f.eks. har tatt med hele sannheten om 3 verden artikkelen i Folkets Dagblad 1.november-77. Tren deg i polemikk. Dere kan jo gå fler sammen i avdelinga for å lage svar - og send det til FFP. Frist: 20.juli. Vinner bidraget får hele heftet - til å pelle fra hverandre. FFP lover alle bidrag et svar i form av en kommentar eller tips gjennom FFP eller direkte.

Legg merke til at utdraget henter lite fra klassikerne eller partiprogrammet for å fortelle hva vi mener. Kanskje det er lurt å starte der. I Røde Fane 78 nr.1 side 83 under "Notehenvisninger" kan du finne en del bra. Test deg sjøl og husk at artikkelen din(deres) er retta til dine venner blant SVer, han i trappeoppgangen eller hu du veit i fagforeninga. I hovedsak konkurrerer du her med deg sjøl (premien var jo lite å trakte etter). La FFP bli nedsnødd av spisse polemiske bidrag.

Utdraget:

"Tre verden-teorien deler landa i verden inn i tre typer: Den første verden er de to imperialistiske supermaktene USA og Sovjet. Dette er hovedfiendene til verdens folk. Sovjet er farligst av disse to "hegemonistiske" maktene. Den andre verden er resten av de industrialiserte landa - f.eks. Vest-tyskland, Japan og Norge. Den andre verden er "vaklende". Disse landa er mulige allierte i kampen mot "hegemonismen", dvs mot de to supermaktene-

Den tredje verden er de såkalte u-landa (deriblant Kina). Dette er hovedkrafta i kampen mot imperialismen. Det er lett å forstå at det ikke går an å bygge inn marxistiske analyser i dette synet på verdenssituasjonen. "Klassekamp" og "imperialisme" er blitt til "land" og "hegemonisme". Med hensyn til språkbruken kunne de kinesiske argumentene gått inn i norsk politisk debatt i 1814 eller 1905.

Sovjet er farligst

"Folkets Dagblad" gir en omfattende framstilling av USA-imperialismens økonomiske aktiviteter rundt om i verden. Noe tilsvarende tallmateriale om Sovjet klarer ikke avisa å legge fram. For marxister kommer det derfor i et underlig lys at Sovjet likevel er "farligst". Påstanden begrunnes med henvisning til mili tær styrke og manglende moralske kvaliteter. Spørsmålet om krig blir et spørsmål om hvem som har flest raketter og hvem som er sluest og griskest. Det materielle grunnlaget for konflikter forsvinner fullstendig

forts. neste side

Imperialismen

I kampen mot "hegemonismen" (altså først og fremst Sovjet) bør den andre og tredje verden stå sammen. På dette punktet svikter den kinesiske teorien fullstendig. Lenins forståelse av imperialismen som et forholdsvis enhetlig nivå i kapitalismens utvikling finnes ikke. "Tre verden"-teorien hevder f. eks. at hele Latin-Amerika og Afrika har felles interesser mot supermaktene. Dermed ser den bort fra at reaksjonære regimer i den tredje verden utgjør viktige deler av det imperialistiske verdenssystemet. Kamp mot disse regimene er derfor et angrep på viktige deler av systemet som helhet. Det har USA imperialismen for lengst erkjent, noe vi ser ved støtten de gir til slike regimer over hele kloden.

Den andre verden

Denne manglende forståelsen av imperialismen viser seg i omtalen av "den andre verden" - land som Frankrike, Vest-Tyskland og Japan. Disse er mulige alliansepartnere i kampen mot imperialismen. Riktignok gjøres det oppmerksom på visse økonomiske forbindelser mellom første og andre verden, men dette er underordna. Imperialismen er tydeligvis et slags geografisk begrep, begrensa til store land. Dessuten må man skille mellom stygg og snill imperialisme. Den andre verdens kamp har båret frukter. EF er f.eks. et hardt angrep på hegemonismen. Frankrikes militærhjelp til Mobutu-regimet i Zaire under Shaba-opprøret våren 1977 var også et tegn på positiv kampvilje. En konsekvens av teorien om "den andre verden" som en mulig alliert i kampen mot "hegemonistene", er kinesernes kontakt med reaksjonære politikere i Vest-Europa. Kina bygger smtidig ut forbindelsene med de europeiske politikerne som er mest mot Sovjet. (At idds samtidig er tilhengere av USA-imperialismen spiller tydeligvis mindre roll). Lederen for det konservative partiet i Storbritannia - Margaret Thatcher blei hylla i Peking våren 1977. Edward Heath har vært der flere ganger. Det samme gjelder den erkereaksjonære Josef Strauss fra Vest-Tyskland.

Det er lett å skjønne at slike invitasjoner må virke demoraliserende på den tyske og engelske arbeiderklassen: Deres verste fiender blir hylla av kineerne! Dessuten er sjølsagt den logiske konsekvensen at engelske og tyske ml-partier også bør alliere seg med reaksjonære politikere mot Sovjet.

Den tredje verden

"Treverden"-teorien sier at landa i den tredje verden er hovedkrafta i kampen mot imperialismen. Dette bryter med marxismen på to viktige punkter: For det første skiller ikke kineserne mellom de ulike landa. De ser den tredje verden som en ensartå blokk. Alt fra reine imperialistagenter som Iran og Chile til sosialistiske land som Vietnam og Nord-Korea skal inngå i enhetsfronten mot "supermaktene". For det andre bidrar teorien til å tilslore klassemotsetningene innad i landa i den tredje verden. Albania har skarpt kritisert denne sida ved teorien."

Kamerater: La ikke dette anti-marxistiske sølet stå uimotsagt!

1.Mai - noen punkter til oppsummering.

PLATTFORMA

Faglig 1.maifronts plattform var mer konkret enn tidligere. Den tokk opp aktuelle ting.

Plattformen vakte en del motstand blant noen kamerater i partiet. Deres kritikk gikk ut på at plattformen var "høyre", fordi den ikke som tidligere hadde med allmenne paroler mot imperialismen, DNA og LO-ledelsen osv. Vi mener at plattformen i år var korrekt i forhold til å skape enhetsfront rundt sentrale klassekampkrav. Vi synes dette er veien å gå, fordi det har vist seg at gjennom å mobilisere på slike konkrete paroler når vi mange fler hjemme, enn når vi går ut for å mobilisere på noe som nærmer seg partiets prinsippprogram i "front-form". Diskusjonene rundt plattformen viser at det er uenighet rundt partiets enhetsfronttaktikk. Vi ber de kameratene som var uenig i plattformen om å fortsette diskusjonen i FFP.

SEKSJONER

En av de viktigste feila som ble gjort i 1.mai-arbeidet i år, var at vi kom altfor seint i gang med de fleste seksjonene, til og med var det slik at det ikke ble oppretta seksjoner for enkelte viktige grupper i det hele tatt. Eksempel: Bolig. Vi trur at dette var en av de viktigste årsakene til at bolig gikk tilbake i år (en annen årsak er sjølsagt den lave prioriteringa boligarbeidet har hatt i det siste, vi har drivi lite boligkamp). Hvorfor er seksjoner viktig? Det er ikke et lurt triks for å organisere fronten slik mange har trudd. Ved å organisere seksjoner, organiserer vi etter masselinja. Da mobiliserer vi folk ut i fra de sakene de er interessert i eller kjemper for. På denne måten når vi mye lengre enn om vi skal mobilisere med like stor vekt på alle politiske spørsmål.

AKSJONER/KAMPER

De forskjellige seksjonene varierer i styrke fra år til år. I år så vi særlig at ungdomsseksjonen var stor i forhold til tidligere, mens f.eks. helse og sosial var mindre. En viktig tint dette viser er at der hvor vi klarer å reise kamper og aksjoner, slutter folk opp om klassekampet. Vi ser det også i fagligseksjonen: der hvor det har vært harde streike kamper slutter en større del av arbeiderne opp om toget.

RESULTATET

Hvordan skal vi vurdere resultatet? Vi gikk 100 tilbake i forhold til i fjor. Dette er ikke i pakt med åssen situasjonen egentlig er i klassekampen. Egentlig var det grunnlag for å gå fram, for di partiet har vinni større innflytelse og sjøl er blitt større siden i fjor. Feila må vi lete etter hos oss sjøl og særlig er DS ansvarlig. Vi mener en av de viktigste årsakene er at arbeidet kom altfor seint i gang. DS hadde ikke tidlig nok en stram plan for 1.mai-arbeidet. DS tok ikke sjøl initiativer politisk for å følge opp f.eks. i forbindelse med voldgifta, nedleggelse av industriarbeidsplassene osv.

Likevel: vi skal huske på at i år mobiliserte vi nesten like mange på i realiteten 1 mnd, som vi gjorde på 2-3 i fjor. fagforeningstilslutningen var i år større enn tidligere. Dette skal vi være godt fornøyd med.

DS

17. MAI - EN FESTDAG BARE FOR "VESLEBRUNEN"?

1600 demonstrerte i Oslos gater for nasjonal sjølstendighet og internasjonal solidaritet 17.mai.

Igjen har vi vist borgerskapet at vi ikke akter å overlate dagen til dem til å spre ideer om at alt er fryd og gammen i Norge og klasseskillene er viska ut. Igjen har vi vist det arbeidende folket i Norge at kommunistene går i spissen for å forsvare norsk sjølstendighet og de borgerligdemokratiske rettighetene.

BREDDE I TOPPEN MEN IKKE I BÅNN

17.mai-komiteen hadde stor bredde i år, med folk fra SV, AP, SP og senterungd., AKP(m-l) og uavhengige.

Dette var et klart framskritt fra i fjor og viser at det er interesser langt utover våre egne rekker for å gjenreise 17.mai som kampdag for nasjonal sjølstendighet. Og det viser at det er mulig å skape en brei front mot supermaktsangrep og trusler mot Norge.

Men bredden i toppen viste seg ikke i bønn. Det var tilbakegang i oppslutninga om toget fra i fjor på 600.

Dette viser at motsigelsene på å demonstrere 17.mai som stod i fjor ikke er blitt løst og at diskusjonene i år om 17.mai har vært dårligere i partiet enn de var i fjor. DS har heller ikke hatt planer for å mobilisere partiet og massene på 17.mai.

Avviket i partiet på den proletariske internasjonalismen står fortsatt, sjøl om vi har reist kampen mot det. Dette avviket hindrer oss i å gi arbeidere og frigjøringsbevegelser som kjemper rundt omkring i verden, den støtte de har krav på og trenger.

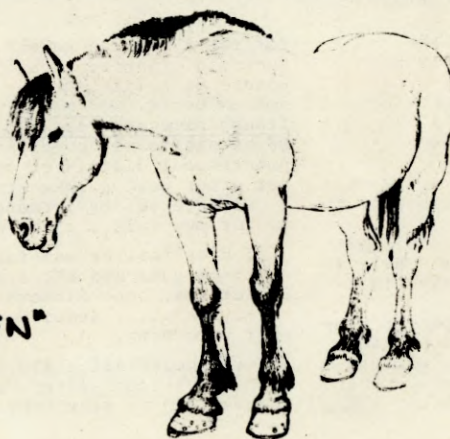
Fortsatt finns det sosialimperialistisk innflytelse i partiet som sprer ideer om at det ikke er så viktig å forsvare den nasjonale sjølstendigheten. Oppslutninga om Barentshavdemonstrasjonen er også et eksempel på det.

For å få disse motsigelsene fram og løst trengs det diskusjon og det trengs særegne studier innretta på akkurat disse motsigelsene.

Vi vil derfor oppfordre dere til å kjøpe og lese boka av Stalin som er kommet på Oktober "Marxismen og det nasjonale og koloniale spørsmålet".

Og videre oppfordre til debatt i FFP om dette; Eks: Hvorfor gikk/gikk du ikke i demonstrasjonen 17.mai. Hva hindra deg i å mobilisere de du mobiliserte 1.mai til 17.mai?

DS-medlem

"VESLEBRUNEN"

DEBATT & LESERBREV

Historien om da jeg ikke gikk i demonstrasjon.

Alle aktivister i frontorganisasjoner osv. bør ta seg sjøl og hverandre i øra for å få arrangert bra, entusiastiske og slagkraftige demonstrasjoner. Rask og presis avvikling er en nødvendighet (det bør bli et krav!). Dette er spesielt viktig på denne tiden av året.

Bak kravet "Sovjet ut av Afrikas Horn" arrangerte 3.verden-komiteen demonstrasjon torsdag før palmesøndag. I følge annonsene "gikk" demonstrasjonen kl. 17.30.

Jeg var blant dem som tvilte på om det ble demonstrasjon i det hele tatt. Klokkene ble over 18.00 før vi kunne se at transparentene ble rigget opp. Enda sei dere ble det før parolene ble stilt opp. Da toget omsider gikk (kl. 18.20?) må jeg ærlig innrømme at jeg ikke ble med. Selv om jeg var spesielt godt kledd var jeg blitt så gjennomfrossen av alle ventingen at jeg ikke torde sette påsketuren på spill, men heller gå et sted for å varme meg.

Dessverre, men forståelig var, jeg ikke den eneste som ikke gikk til Sovjets ambassade den dagen. Dette var en sars kald og sur mars-ettermiddag, men er det slik at vi må være hardhauser for å delta i slike demonstrasjoner? Er det et krav vi skal stille for å mobilisere folk? Dessuten må tidsomfanget for slike arrangementer ikke være for langt - veldig mange kommer direkte fra jobb....

Jeg har deltatt i uttallige demonstrasjoner de siste årene og sett en gledelig utvikling - særlig det siste året - ved rask avvikling av mange demonstrasjoner. Men 1978 viser at vi har glemt at vi kan.

Kjære kamerater - dere som er med på å arrangere og dere som "bare" er med, la oss gjøre noe med dette!

Fram for mange bra, slagkraftige, entusiastiske og disiplinerte demonstrasjoner i årene framover!

Med hilsen skiftarbeider
som prøver å møte presis.

Om byråkrati.

Utgangspunktet er vansker med å disponere kadere til massearbeid både hjemme hos folk og på gata.

Det må være ei kjerne av konsoliderte som driver intensivt massearbeid hvis vi skal klare å rekruttere og fostre folk til kommunister. Nesten alle våre kadre er disponert sentralt fra på en eller annen måte. Mange av de oppgavene folka er blitt pålagt har aldri gått gjennom sentralismen. Tvert om har vi i flere tilfeller måttet kjempe

for for å beholde kadere på jobben som sentrale organer, utvalg e.l. ville disponere på heltid. Da har DS ikke visst noe om dette. Det må bli slutt på den fraksjonsmessige spekkhogginga.

DS må skaffe seg oversikt over kaderdisponeringa i distriktet og legge opp planer etter det og ikke etter ønsketenkning. Kanskje det er formange "utvalg og råd" og for mye folk i sving med papirarbeid.

I hvertfall er det for lite folk i sving på gata med KK, 1.mai, 17.mai, osv. Sekterisme, egne sikkerhetsopplegg og rot-byråkrati i avdelingene har sikkert stor betydning.

Kadremangelen vil sikkert bli enda større hvis vi ikke setter av nok folk til massearbeid og rekrutteringsarbeid.

Jacob

DEBATT & LESERBREV

Skal vi opprette enhetsfront mot supermaktsinvasjon i Norge?

Oppretting av en enhetsfront mot supermaktsinvasjon i Norge er nødvendig og riktig. Ingen andre komiteer når, i noen vesentlig grad, ut til breie masser av folket i Norge om faren vi står overfor.

Partiet slår ofte fast i sin propagan- da at folket må forberede seg på krigen, men lite blir ellers gjort for å få man- ge til å være i stand til å gjøre dette.

Klassikerne poengterer hvor viktig (uunnværlig) enhetsfronten er. Opprette- lsen av en enhetsfront vil føre til at vår propanganda og våre synspunkter når ut til mange fler, og at breie lag av massenevil få en mulighet til i praksis å gjøre noe for å slåss mot en supermaktsinvasjon i Norge. Hvis det sees i et større perspektiv vil en slik enhetsfront bli en viktig del av folkeharen som skal gjøre revolusjon i Norge.

Alle er enige i at vi må forberede oss på krigen, og kommunister og andre bevisste progressive gjør dette bl.a. på sommerleir, ved studier o.l. Ved opprettelse av en enhetsfront, vil mange som

ikke bevisst er progressive, men i kraft av å være nasjonalistiske, være spesielt viktige. De er i stand til å bringe sine synspunkter videre til sin bekjentskapskrets, som kanskje aldri har tenkt over dette problemet før. (aldri lest KK, vært på sommerleir).

Stands, aksjoner, blader og løpesed- ler er viktige faktorer i å nå ut til folk. Dette må være en viktig del av en- hetsfrontens arbeid før krigen. (Dessuten ventes mye viktig arbeid under krigen).

Når alt kommer til alt er dette et spørsmål om prioritering (som alt annet). Jeg er lite egnet til å foreta en slik prioritering, men ut fra mine argumenter mener jeg at dette er en helt nødvendig ting som må taes opp innen partiet.

Kommunister og andre diskuterer ofte krigsfaren, og enhetsfronten gjør at denne teoretiske kunnskapen blir forbun- det med praksis, noe som er viktig for å unngå frustrerte folk, og teori uten praksis.

Nils

Sjølkkritikk fra DS på "kaderplukking."

Det er kommet mye kritikk om høyere organers "kaderplukking" fra avdelingene. I FFP april sto det en slik kritikk. Denne sjølkkritikken er ment som et svar på den, til de andre skriftlige kritikkene og til alle medlemmene av Oslo-partiet.

Situasjonen er slik: Det dukker plutselig opp et menneske og sier at vedkommende skal tas til en oppgave, det har høyere organer bestemt. Eller avdelinga får beskjed om å frigjøre et medlem og at dette må løses. Det er mange eksempler på sårn eller lignende praksis. Og det har ikke skjedd nevneverdig endring i DSinnstilling eller praksis.

DS/AU har diskutert disse kritikkene og legger fram følgende sjølkkritikk:

Avviket er byråkratisk

Istedenfor å ha oversikt over kadersituasjonen i avdelingene, sender DS ofte ut beskjeder i hytt og vær, hører lite på avdelingenes synspunkter. Istedenfor å mobilisere avdelingene til ansvar for helheten, løper DS rundt og sier: Det må løses.

Istedenfor å få et helhetlig bilde av kadersituasjonen, blir oppgavene løst fra gang til gang.

Istedenfor å ha en sentral for kaderbehov, veit ikke den ene hända hva den andre gjør.

Istedenfor å ta et politisk oppgjør med denne praksisen, lar DS et hvert "kaderbehov" få dirigere seg. Og da blir ethvert behov like viktig. Istedenfor å spørre: Er det nødvendig, kan det løses på andre måter, ser DS bare en måte å løse behovet på: løpe å slenge oppgaver i hytt og vær.

Istedenfor å planlegge arbeidet, sette det inn i DS' og avdelingas planer, snur DS opp/ned på prioriteringer og planer lokalt, når de plutselig griper inn i avdelingene, utvalg osv.

Avviket bryter med den demokratiske sentralismen.

Det skapes flere sentralismer, forskjellige folk (med mandat fra ymse ledelser og utvalg) pålegger enkeltpersoner og avdelinger kaderoppgaver. Resultatet blir at den virkelige ledelse (avdelingsstyret) blir fratatt autoriteten, oversikten og ansvaret. Og dette skaper anarki og kaos.

Revisjonistisk syn på kaderen

Istedenfor å tenke planmessig fostring av kaderen, har DS ingen plan og målsetting for det Mao sier: "For å trygge at vårt parti ikke skifter farge, må vi ikke bare ha en riktig linje og en riktig politikk, men også lære opp og oppdra millioner av etterfølgere som vil føre den proletariske revolusjonens sak videre...". Mao sier også at når den politiske linja er klar, er kaderen det avgjørende spørsmål.

DS har et foraktelig syn på medlemmene når de ikke ser på dem som en enorm ressurs, men som kveg som kan puttes inn her og der.

Brudd på sikkerhetslinja vår.

Mange folk sendes ut i organisasjonen. Dvs mange blir kjent og får opplysninger. Avdelinger og enkeltpersoner kan aldri vite (og skal som regel heller ikke vite) om den som kommer er medlem og representerer høyere organer. Vår praksis åpner for at alle agenter fritt kan boltre seg

Vi vil sammenfatte dette avviket sånn:

1. DS har et revisjonistisk syn på kadem
2. DS har et stort spontanistisk avvik, dvs det løper etter utviklinga, lar den spontane utviklinga bli herre og mister de strategiske perspektivene, planene, målsettingene. De løser saker fra dag til dag og har ingen sjølstendig holdning og leder ikke utviklinga.

Korrigerinq.

DS må gjennom de kritikkene som har kommet, gjennom studier og diskusjon høyne forståelsen for disse avvika.

DS må sjøl undersøke konsekvensene av disse avvika.

DS må mobilisere hele partiet til å kvitte seg med feila. Ingen må si: "det går nok". Dette utsagnet har DS vært den fremste talsmann for, og det er ei sabotasje linje og hindrer effektiv kamp og muligheter for endra praksis.

DS må utarbeide planer på grunnlag av undersøkelser og studier, sette målsettinger og se KADERSPØRSMÅLET, dvs disponeringa, utvelgelsen og fostringa av medlemmene som nøkkelen til å sette pratilinja ut i livet.

Sjølleritikk.....

DS må sentralisere "kaderplukkinga". Behov må meldes, vurderes og prioriteres. Ved tildeling av oppgaver til avdelingene må DS arbeide hardt for å kjenne virkeligheten i avdelingene.

Avdelingene må bruke sin plikt til å protestere når oppgaver bare blir slengt ut uten begrunnelse, uten å rådføre seg med avdelingene.

DS må se på andre måter å fostre folk på. Eks. det er feilaktig at partiet hele tida må skaffe folk til fronter. DS må sette kameratene i frontene i stand til å fostre nye ledere innfor fronten. DS må lære avdelingsstyrene og fostre avdelingsmedlemmene.

DS har i dag kommet kort. Situasjonen er svært vanskelig. Det er et stort gap mellom antall oppgaver og antall folk.

Det er lett å gi etter for øyeblikksbehov. DS har et langt avvik ved ikke å tenke langsiktig og planmessig. DS trenger derfor all hjelp og kritikk fra medlemmene til å korrigere seg, for DS kan aldri korrigere seg på kammerset, bare i kamp. Derfor: vi oppfordrer dere til å studere denne sjølkritikken og utvikle kritikken videre. Medlemmene er partiets viktigste ressurs, med dem i ryggen kan partiet korrigeres.

DS

Det norske studentersamfund DIREKTIV:

Til høsten duker det til storoppgjør om DNS. Høyre pøser inn 75 000 for å ta Rød Front, og sjøl få makta til å bestemme økonomisk i DNS og spre reaksjonær propaganda. Dette vil helt sikkert trekke andre grupperinger til DNS, som SV, KUL, Grønt Gras osv. Antagelig vil boikotten bli avslutta og vi vil oppleve kamp der som i "gamle dager".

Som tidligere vil partiet i "byen" støtte opp om Rød Front, slik det har gjort tidligere. Rød Fronten har opp i gjennom historia vist at det ikke bare

er til for studenter. Det støtter streiker, anti-imperialistiske aksjoner osv.. Vi anser heller ikke at studentene skal stå aleine i kampen for å fortsette dette arbeidet i DNS. Akkurat som DKSF, SV osv. vil mobilisere på byen, skal vi gjøre det. Derfor varsler vi allerede nå alle partimedlemmer som kan bli medlemmer av DNS om at det til høsten blir direktiv om 2 klipp og frammøte på generalforsamling. Vi oppfordrer også alle partimedlemmer til å trekke med seg partiløse sympatisører av Rød Fronten på møtene.

DS

PARCIEGRUNNLAGET

Vi foreslår disse parolene for 21. august-demonstrasjonen:

- Sovjet ut av Tsjekkoslovakia.
- Frihet for alle politiske fanger i Tsjekkoslovakia.
- Ingen forfølgelse av de som støtter Charta -77.
- Støtt de Øst-Europeiske folkenes kamp for nasjonal selvstendighet.
- Støtt de Øst-Europeiske folkenes kamp for frihet, demokrati og sosialisme.
- Ingen forfølgelse av de som støtter Arbeidernes Forvarskomite i Polen.
- Støtt Eritreas frigjøringskamp - Sovjet ut.
- Mot all aggresjon fra Sovjet og USA.

Initiativkomiteen skal avklare om det blir disse parolene, etter demokratisk rådslagning og vedtak.

Massekonferanse om Klassekampen!

Kamerater.

Klassekampen har nå vært dagsavis i over ett år. Sjøl om det fortsatt er mangler ved avisa vår, veit vi alle hva dagsavis betyr for den revolusjonære bevegelsen. I det siste halve året har vi her i Oslo ikke greidd å løse arbeidet med avisa tilfredsstillende. Det er en tendens til mindre løssalg og færre abonnenter. På lengre sikt representerer dette en trussel mot dagsavis. Derfor blir det arrangert en massekonferanse om Klassekampen onsdag 21. juni i Folkets Hus store sal, oppmøte kl. 18.30. konferansen starter presis klokka 19.00 og varer til klokka 22.00.

Konferansen vil ta opp to temaer, for det første avisas politiske linje, og for det andre spørsmålet om å få avisa ut til langt fler folk i denne byen, ved økt løssalg og flere abonnenter. Redak-

Hvordan drive mobilisering?

Mobilisering til 21.8 demonstrasjonen er hovedoppgave for Oslo-partiet i august måned. Men vi må starte arbeidet nå.

Vi må bruke erfaringene fra det bra arbeidet vi gjorde i 1976. Vi skal drive underskriftskampanje på samme måte som da. Bavar det kamerater som samla inn 160 underskrifter, mange klarte 20 på en ettermiddag. Alt ialt sa alle som prøvde, at det var svært lett å samle inn underskrifter. Det skulle derfor være godt mulig å slå de 11600 som ble samla inn da. Det som da kjennetegnet kampanja var at den ble leda stramt både fra <ds og avdelingsstyrene. Det var skikkelige diskusjoner om den politiske linja, det var lagt vekt på å organisere massene rundt avdelinga i arbeidet, avdelingsstyret hadde klare målsettinger for hvert enkelt medlem - og sjekka ofte opp om arbeidet ble gjort av alle kameratene. Det var delmålsettinger i juni, 1. august, osv. I år må vi drive kampanja på samme måte.

En viktig feil ved underskriftskampanja var at den ikke ble drivi systematisk som mobilisering til demonstrasjonen. Mange var fornøyd med en underskrift og så ikke som mål å få underskriveren i demonstrasjon.

Avdelinga har egne erfaringer fra 21.8 for to år sida, de fleste avdelingene hadde svært gode erfaringer. <mange i avdelinga deltok sikkert i dette, la dem komme fram med ideer fra den gang som kan brukes i år.

tøren i Klassekampen skal holde innledning om dette, og det vil bli gruppediskusjon, kulturinnslag og oppsummering av gruppediskusjonene.

Det er viktig å mobilisere venner av avisa til denne konferansen, det finnes mange meninger om avisa og kritikk av den som hører hjemme på en slik konferanse.

Følgende direktiv gjelder:

- 1) Partikameratene skal mobilisere venner og sympatisører av avisa til konferansen
- 2) Partikameratene skal sjøl stille på konferansen. Dersom dette er problematisk, skal det diskuteres med avdelingsstyret som avgjør om en kan få diskpensasjon.
- 3) Alle avd. skal stille en gruppeleder til gruppediskusjonen. Disse møter samme sted kl. 17.30 for briefing.

DS